

รูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันและปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริต คอร์รัปชันในองค์กรภาครัฐ*

A MODEL OF CORRUPTION AND FACTORS LEADING TO CORRUPTION IN THE PUBLIC SECTOR

กิตติ สัตร์ธน์

Kitti Sattarat

ฤเดช เกติวิชัย

Luedeck Girdwichai

ดวงสมร โสภณธาดา

Duangsamorn Sophontada

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

E-mail: peterkit2507@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพแวดล้อมของการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบในองค์กรภาครัฐ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบในองค์กรภาครัฐ และ 3) รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบในองค์กรภาครัฐ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน และ บุคลากรที่ปฏิบัติงานธนาคารรวมถึงประชาชนที่ติดต่อเพื่อรับบริการและร้องเรียน จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ และสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ยังคงเป็นปัญหาระดับชาติ เพราะมีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการร้องเรียนจากประชาชนและภาคส่วนอื่นมีจำนวนมากขึ้น จึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบในองค์กรภาครัฐ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก คือ ระบบการตรวจสอบภายในมีการแทรกแซงและใช้อำนาจของนักการเมือง การบริหารงานของรัฐ การเป็นแบบอย่างของผู้นำ และกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย และปัจจัยภายใน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต โอกาสและแรงจูงใจ พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ค่านิยมส่วนบุคคล และทัศนคติต่อการทุจริตคอร์รัปชัน และ 3) รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติกรรมชอบในองค์กรภาครัฐ จำเป็นต้องประกอบด้วย

* Received 9 September 2020; Revised 17 January 2021; Accepted 19 January 2021

1) การตรวจสอบภาครัฐ 2) ระเบียบวินัย 3) การบังคับใช้กฎหมาย 4) การตระหนักในหน้าที่ 5) มาตรการทางสังคม 6) ตัวแบบสังคม 7) ทศนคติทางสังคม 8) การปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึก และ 9) การสนับสนุนจากสื่อมวลชน

คำสำคัญ: รูปแบบ, การทุจริตคอร์รัปชัน, ปจจัย, องค์การภาครัฐ

Abstract

The objectives of this research article were to 1) the study of the tolerance of evidence checking and rigor in the government guard, 2) the sovereignty that influences the act of chrysalis and the public sector, and 3) the defense model. Furthermore, coaching corruption and misconduct in government organizations. There are eight populace of the range of informants and personnel working the bank, together with 400 people who contacted for carrier and complaints, the use of the Taro Yamane, T. components, and a proportionate random sampling. Data collection used questionnaires and analyzed descriptive data and content material analysis. The lookup findings have been as follows: 1) Corruption and misconduct of authorities officials. Still, a national problem was more significant, including a variety of complaints both of the public official's sectors and related sectors. It was a problem that ought to be solved seriously and urgently. 2) Factors in corruption and misconduct in authority organizations, particularly the internal audit system, intervention, and exercising of politicians' electricity. State administration to be being able to an example of a leader and law enforcement processes and inside elements are honesty. Opportunity and motivation, impersonation behavior and personal values, and attitudes toward corruption and 3) Prevention and suppression of corruption and misconduct in public organizations It is critical to consist of 1) authorities audit 2) self - discipline 3) regulation enforcement 4) practical attention 5) social measures 6) social models 7) social attitudes 8) instilling values and moral sense and 9) Support from the media

Keywords: Model, Corruption, Factors, The Public Sector

บทนำ

ประเทศไทยได้ดำเนินการให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (พ.ศ. 2546) ซึ่งเป็นอนุสัญญานับแรกที่ทำให้ความสำคัญต่อความร่วมมือ

ระหว่างประเทศในการติดตามทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตกลับคืน รวมทั้งการให้ความร่วมมือทางกฎหมายเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด โดยเนื้อหาหลักในอนุสัญญาดังกล่าว แบ่งเป็น 4 หมวดหลักได้แก่ การป้องกันการทุจริต การกำหนดความผิดทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการติดตามทรัพย์สินคืน โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าเป็นรัฐภาคีอย่างสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2554 เป็นลำดับที่ 149 แต่ปัจจุบันพบว่าปัญหาการทุจริตของไทยยังคงปรากฏรายงานการทุจริตคอร์รัปชัน การประทุพติมิชอบ การเรียกรับสินบน และการปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่โปร่งใสขององค์กรภาครัฐ จะเห็นได้จากรายงานการวิจัยคอร์รัปชันในระบอบราชการไทย: การสำรวจทัศนคติ ประสบการณ์ของหัวหน้าครัวเรือนของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีประสบการณ์ถูกเรียกรับสินบน/เงินพิเศษเมื่อไปติดต่อราชการ มีจำนวนร้อยละ 4.8 ส่วนใหญ่ถูกเรียกเป็นเงินไม่เกิน 1,000 บาท แต่บางหน่วยงานที่หัวหน้าครัวเรือนตอบว่าเรียกเป็นเงินก้อนใหญ่ถึงจำนวนแสนบาท ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลดลงร้อยละ 10 (ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, 2557) และยังสอดคล้องกับการสำรวจ องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) ได้จัดทำดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ประจำปี 2561 เพื่อประเมินสถานการณ์การคอร์รัปชันในภูมิภาคต่าง ๆ ในระดับโลก พบว่า ประเทศไทยตกอยู่ในอันดับที่ 99 ด้วยคะแนนความโปร่งใส 36 คะแนน ตกลงไปจากปี 2560 ที่ไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 96 ด้วยคะแนน ความโปร่งใส 37 คะแนน ประเทศไทยมีการคอร์รัปชันเพิ่มขึ้น โดยองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ระบุสาเหตุว่าเกิดจากระบบข้าราชการไทยที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องการรับสินบน ประกอบกับองค์กรตรวจสอบทุจริตค่อนข้างอ่อนแอ ถึงขั้นลดการฝากความหวังไว้กับการเมืองและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2562)

ปัญหาการคอร์รัปชัน เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน และเสียหายทั้งต่อระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของคนไทยอย่างรุนแรง เพราะทำให้เกิดการเร่งรัดใช้จ่ายทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณะสมบัติ งบประมาณ ฯลฯ ในระยะสั้นเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ซึ่งเกิดขึ้น ทุกองค์กร หน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักการเมืองระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ข้าราชการไทยทุกองค์กร ทุกหน่วยงาน ทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งกลุ่มคนที่ทำการทุจริตคอร์รัปชันเหล่านี้ ล้วนเป็นคนกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจในการอนุมัติโครงการ และงบประมาณ เพื่อให้เกิดประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง มากกว่าไปสร้างผลประโยชน์ระยะยาวของประชาชนส่วนใหญ่ การเร่งรัดทำลายทรัพยากรเพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อแสวงหาผลกำไรสูงสุดขององค์กรเอกชน ทำให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อม การขาดสมดุลในระบบนิเวศ การขาดสมดุลระหว่างเมืองกับชนบท การกระจายรายได้และทรัพย์สินที่ไม่เป็นธรรม ปัญหา ความยากจน และปัญหาทางสังคม และวัฒนธรรมอื่น ๆ เช่น ค่านิยมที่เห็นแก่เงิน เห็นแก่การ บริโภค และเห็นแก่ตัว เป็นต้น ซึ่งมีการพัฒนาการทั้ง

รูปแบบและวิธีการต่าง ๆ โดยการปลูกปั่น ของนักการเมืองและพรรคการเมืองทุกพรรคที่ทุจริตคอร์รัปชันร่วมกับข้าราชการและนักธุรกิจ การเมือง (Srivithaya, S., 2015) ส่งผลต่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานทางการเมือง ด้านมาตรฐานและความเชื่อถือได้ ที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพ รายงานทางการเงินโดยรวม (Lasritad, K. et al, 2015) ในขณะเดียวกันด้วยรูปแบบและวิธีการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันได้พัฒนาจนยากต่อการตรวจสอบและจับกุม เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายสะสมเป็นปัญหาใหญ่ที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ และบั่นทอนความเจริญก้าวหน้าของสังคมไทยอย่างมาก

จากข้อมูลข้างต้น เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสภาพแวดล้อมบริบททั่วไปของการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐเป็นอย่างไร ปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐเกิดจากสาเหตุใดบ้าง และนำเสนอรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐเพื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ผู้ตรวจการแผ่นดิน ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบไปเป็นแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐได้ตรงตามบริบทขององค์กร และสามารถถ่ายทอดความรู้ต่อประชาชนในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบขององค์กรภาครัฐอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 96 คน 2) ภาคเอกชน คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานธนาคาร จำนวน 252,084 คน และ

3) ประชาชนที่ติดต่อเพื่อรับบริการและร้องเรียนจากองค์กรภาครัฐ จำนวน 11,106 คน รวมจำนวน 263,286 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มที่ 1 มีจำนวนประชากร 96 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างให้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ตัวแทนผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตในองค์กรภาครัฐ จำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) จำนวน 2 คน ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) จำนวน 2 คน ผู้บริหารสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) จำนวน 2 คน และผู้บริหารสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน 2 คน

ประชากรกลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 3 มีจำนวนประชากร 263,190 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากแนวคิดของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 1973) กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 และดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนประชากร 263,190 คน เมื่อแทนค่าสมการจะได้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399.39 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน เพื่อสะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่าง เป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนประชากร รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรภาคเอกชนและภาคประชาชน

ภาคเอกชนและภาคประชาชน	จำนวนประชาชน (คน)	
	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
บุคลากรที่ปฏิบัติงานธนาคาร	252,084	383
ประชาชนที่ติดต่อเพื่อรับบริการและร้องเรียนจากองค์กรภาครัฐ	11,106	17
รวม	263,190	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมบริบททั่วไปของการทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมในองค์กรภาครัฐและรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมในองค์กรภาครัฐ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมในองค์กรภาครัฐ แบบสอบถาม (Questionnaire)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยพิจารณาจากข้อคำถามในการสัมภาษณ์ พบว่าข้อคำถามมีความครอบคลุมเนื้อหา

ครบถ้วน มีข้อคำถามถูกต้องเหมาะสมตรงตามโครงสร้าง และมีภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล สำหรับแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นภาพรวมเท่ากับ 0.960 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยภายในมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.962 ปัจจัยภายนอกมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952 การป้องกันและปราบปรามจากภาครัฐมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.961 และการป้องกันและปราบปรามจากภาคสังคมและประชาชนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.966 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง (Try Out) จำนวน 30 คน เพื่อนำมาทดสอบค่าความเชื่อมั่นค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหารองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 8 คน โดยการสัมภาษณ์โดยตรง และบุคลากรที่ปฏิบัติงานธนาคารและประชาชนที่ติดต่อเพื่อรับบริการและร้องเรียนจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน 400 คน โดยการรับคืนด้วยตนเองและรับคืนทางไปรษณีย์ โดยได้รับคืนทั้งสิ้น 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ (Statistical Package for the Social Science) โดยใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. สภาพแวดล้อมของการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ

การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐมีมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตซึ่งจะเป็นส่วนใหญ่เป็นปัญหาระดับชาติที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดยพิจารณาจากดัชนีชี้ภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ที่ยังปรากฏตัวเลขในระดับสูง รวมถึงการร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ภาครัฐทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางจากประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

จัดการบ้านเมือง โดยสาเหตุของการการเพิ่มชิ้นการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มได้แก่ 1) เกิดจากพฤติกรรมความโลภ 2) เกิดจากการมีโอกาสหรือช่องทางในระบบการทำงาน 3) เกิดจากการขาดจริยธรรม และ 4) เกิดจากแรงจูงใจและความคุ้มค่าในการเสี่ยง โดยเฉพาะด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีระบบอุปถัมภ์เข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลประโยชน์ ที่แต่ละฝ่ายจะได้รับ แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีความคิดเห็นร้อยละ 37.5 ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เห็นตรงกันว่า การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบของเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีแนวโน้มลดลง โดยเปรียบเทียบกับสถิติในการจัดซื้อจัดจ้างในรอบปีที่ผ่านมา เนื่องจากการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ทำให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใสมากขึ้นและมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในระดับภูมิภาค ทำให้ประชาชนสามารถติดต่อขอส่งเรื่องร้องเรียนได้สะดวกมากขึ้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนของปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กรภาครัฐในภาพรวม

สภาพแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ปัจจัยภายใน	4.04	0.59	มาก	2
2. ปัจจัยภายนอก	4.09	0.64	มาก	1
รวม	4.06	.061	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กรภาครัฐในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยนอกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนของปัจจัยภายในที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กรภาครัฐ

ปัจจัยภายใน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ความซื่อสัตย์สุจริต	4.29	0.61	มากที่สุด	1
โอกาสและแรงจูงใจ	4.25	0.62	มากที่สุด	2
ค่านิยมส่วนบุคคล	4.04	0.63	มาก	4
ทัศนคติต่อการทุจริตคอร์รัปชัน	3.55	0.53	มาก	5
พฤติกรรมกรรมการลอกเลียนแบบ	4.08	0.58	มาก	3
รวม	4.04	0.59	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายในที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กรภาครัฐมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) โดยปัจจัยด้านความ

ข้อสัถยสุจริตมีเฉลี่ยมากที่สุดคือระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) และปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทุจริตคอร์รัปชัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนของปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน และ ประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ

ปัจจัยภายนอก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
การแทรกแซงและใช้อำนาจของ นักการเมือง	4.15	0.66	มาก	2
กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย	3.90	0.63	มาก	5
การเป็นแบบอย่างของผู้นำ	4.05	0.61	มาก	4
การบริหารงานของรัฐ	4.06	0.62	มาก	3
ระบบการตรวจสอบภายใน	4.27	0.67	มากที่สุด	1
รวม	4.09	0.64	มาก	

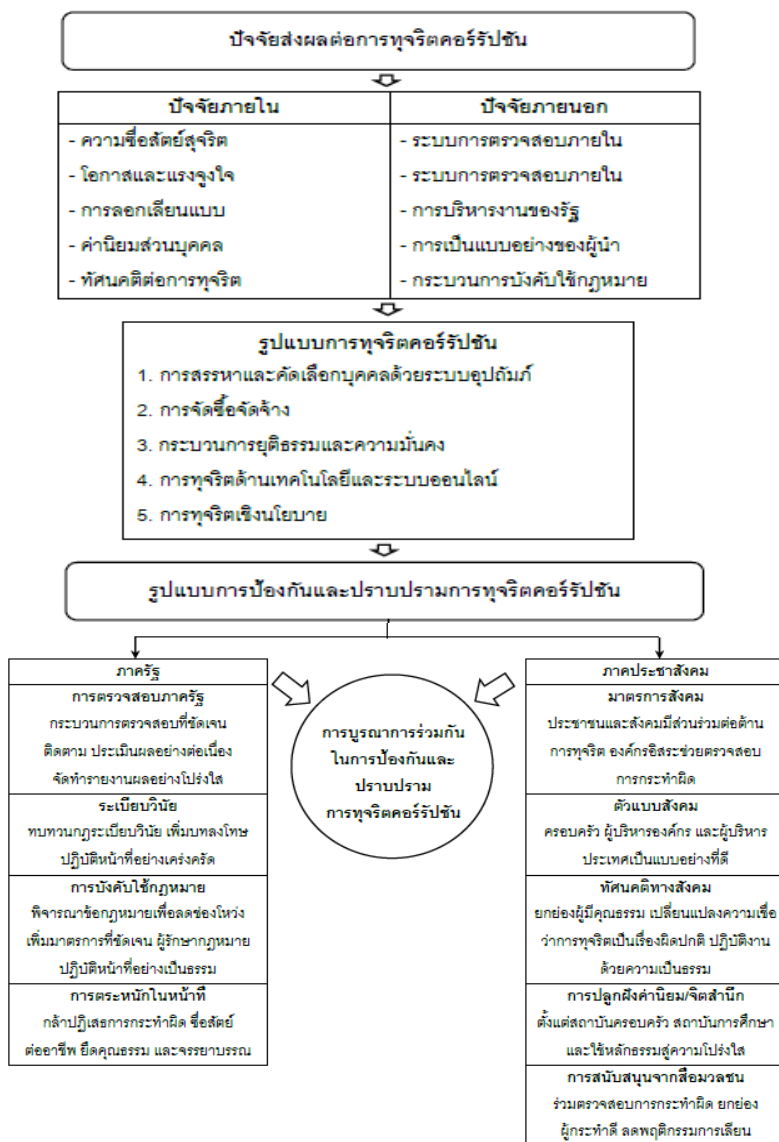
จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) โดยปัจจัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตมีเฉลี่ยมากที่สุดคือ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) และปัจจัยด้านกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)

นอกจากนี้ยังพบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัจจัยที่จะนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย 1) คน ได้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องเป็นสำคัญ และมีความพยายามในใช้ช่องโหว่ของกฎหมายเพื่อกระทำการที่เป็นการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กร นอกจากนี้ยังมีข้าราชการระดับสูงบางคนใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร กำหนดนโยบายที่เอื้อต่อประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง 2) ระบบบริหารจัดการ โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมไม่มีมาตรฐาน ระบบธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐอ่อนแอ และกระบวนการตรวจสอบไม่โปร่งใส ส่วนกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของข้าราชการพลเรือนก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการละเว้น ละเลย และเพิกเฉยต่อการกระทำผิดทั้งนี้เนื่องจากการพิจารณาเข้าข้างประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าการคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาและความเดือดร้อนที่ประชาชนและสังคมได้รับ และ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการจากภาครัฐในด้านต่าง ๆ และหน่วยงานที่เป็นองค์กรที่เป็นภาคสังคมและภาคธุรกิจ ได้มีการร่วมมือกันทุจริตคอร์รัปชันและความประพฤติมิชอบร่วมกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ เนื่องเกรงกลัวต่ออำนาจและการสูญเสียผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

3. รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ทั้งการสัมภาษณ์และการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งผลให้ผู้เขียนได้สังเคราะห์เป็นรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ โดยมีองค์ประกอบ 2 ส่วนที่สำคัญคือ ภาครัฐ ประกอบด้วย 1) การตรวจสอบภาครัฐ มีกระบวนการตรวจสอบการทุจริตที่ชัดเจน มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานผลอย่างความโปร่งใส 2) ระเบียบวินัย เพิ่มมาตรการและบทลงโทษที่ชัดเจนเพื่อลดพฤติกรรมการเล่นแบบ เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด พิจารณาถูกระเบียบวินัยเพื่อลดช่องโหว่ 3) การบังคับใช้กฎหมาย ผู้รักษากฎหมายปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และ 4) การตระหนักในหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐควรมีคุณธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ซื่อสัตย์ต่ออาชีพกล้าที่จะปฏิเสธการกระทำผิด และส่วนที่สำคัญอีก 1 ส่วนคือ ภาคประชาสังคม ซึ่งประกอบด้วย 1) มาตรการทางสังคม ควรมีหน่วยงานภายนอกช่วยตรวจสอบการกระทำการทุจริต ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต 2) ตัวแบบสังคม สถาบันครอบครัวเป็นตัวอย่างที่ดีผู้บริหารองค์กรและผู้บริหารประเทศเป็นแบบอย่างผู้นำการบริหารงานอย่างสุจริต 3) ทศนคติทางสังคมเปลี่ยนความเชื่อว่าการกระทำการทุจริตไม่ใช่เรื่องปกติ ยกย่องผู้มีคุณธรรมในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้มีอำนาจ 4) การปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึก ครอบครัวปลูกฝังให้เยาวชนซื่อสัตย์สุจริตสังคมควรใช้หลักธรรมาภิบาลทางสู่ความโปร่งใสสถาบันการศึกษาควรปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริต และ 5) การสนับสนุนจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนสามารถเป็นกระบอกเสียงให้กับสังคม มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตและนำเสนอข้อมูลผู้กระทำดี ซึ่งปรากฏตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบ
ในองค์กรภาครัฐ

อภิปรายผล

1. การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในปัจจุบันมีมากขึ้น ซึ่งเกิดจากจำนวนหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการบริหารจัดการองค์กรแบบกระจายอำนาจซึ่งได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการองค์กรสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กร โดยเฉพาะด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ระบบอุปถัมภ์ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุวรรณ สุขุมลพงษ์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้ม

ของคอร์รัปชันในประเทศไทย พบว่าปัญหาคอร์รัปชันเกิดขึ้นในสังคมไทยมาช้านานและมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ (จารุวรรณ สุขุมลพงษ์, 2556) และสังคิต พิริยะรังสรรค์ และคณะ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการต่อต้านการคอร์รัปชันมาตรการการควบคุมการเคลื่อนไหวของเงิน และพบปัญหาดังกล่าวเกือบทุกภาคส่วน ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงภาครัฐแต่ปัจจุบันเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาคการเมืองและภาคธุรกิจเอกชน จนทำให้เกิดการคอร์รัปชันทางเศรษฐกิจ (Economic Corruption) การคอร์รัปชันทางการเมือง (Political Corruption) และการคอร์รัปชันในการบริหารราชการ (Administrative) ถึงแม้รัฐบาลมีความพยายามป้องกันและแก้ไขมาโดยตลอด แต่ดูเหมือนว่าปัญหาการคอร์รัปชันก็ไม่ได้ถูกแก้ไขได้เท่าใดนัก ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมของเจ้าหน้าที่ภาครัฐคือ คน ระบบบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วม (สังคิต พิริยะรังสรรค์ และคณะ, 2558) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยะธิดา อภัยภักดิ์ และเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ที่อธิบายสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันว่าเกิดจากปัจจัยภายใน คือ ความอ่อนแอทางด้านจิตใจของคน ความอยากได้ในสิ่งที่เกินกำลังความสามารถของตน ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ไม่กล้าปฏิเสธหรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ไม่มีความซื่อสัตย์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน และเกิดจากปัจจัยภายนอก คือ การบริหารจัดการไม่มีการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง การแทรกแซงทางการเมือง ความล่าช้าของกระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันปราบปรามการทุจริต กฎหมายมีช่องโหว่ และการขาดจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เป็นต้น ประเด็นที่น่าสนใจคือ ข้าราชการระดับสูงบางคนยังคงใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้องสมควร (ปิยะธิดา อภัยภักดิ์, 2561); (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2547) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนีย์ ไทยรุ่งโรจน์ พบว่าสาเหตุสำคัญของการทุจริตคอร์รัปชันเกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคุณธรรมและไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ (เสาวนีย์ ไทยรุ่งโรจน์, 2553) เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ และคณะ ที่พบว่า สาเหตุของการทุจริตเกิดจากระบบอุปถัมภ์ เชิดชูคนมีเงิน และขาดจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนอุปสรรคที่เกิดจากระบบบริหารจัดการ คือ การบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมไม่มีมาตรฐาน ระบบธรรมาภิบาลขององค์กรภาครัฐอ่อนแอ และกระบวนการตรวจสอบไม่โปร่งใส การบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ และคณะ, 2557)

2. ปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันและประเพณีนิยมในองค์กรภาครัฐ ได้แก่ ปัจจัยภายในของบุคคล เช่น ความโลภและไม่รู้จักพอ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การยอมรับว่าการทุจริตเป็นเรื่องปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิฐภัทร บวรชัย ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการป้องกันการทุจริตและประเพณีนิยมของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีศึกษา ระดับสถานีตำรวจ พบว่าการทุจริตประเพณีนิยมเกิดจากการตอบแทนผู้มีพระคุณ ยอมรับการทุจริตเป็นเรื่องปกติ คิดว่าไม่มีใครจับได้ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต คำนวณที่จะเสี่ยง ความโลภ ไม่รู้จักพอ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ความเคยชิน คิดว่าใคร ๆ ก็ทำกันด้านโอกาสและแรงจูงใจ ได้แก่ ผลประโยชน์ที่ได้รับสามารถจูงใจให้ประเพณีนิยมสภาพการทำงานและหน้าที่ความ

รับผิดชอบเปิดโอกาสให้กระทำการทุจริตจิตใจไม่เข้มแข็งต่อสิ่งชั่วร้าย มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ ต้องการความร่ำรวย ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ จึงทำให้กลั้วที่จะเสี่ยงกระทำการทุจริตบ้างการเห็นตัวอย่างจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมอาชีพและเห็นว่าการทุจริตเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็ทำกัน ส่วนปัจจัยภายนอก พบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากระบบการตรวจสอบภายในที่ยังขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร การขาดการตรวจสอบหรือการควบคุมดูแลการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ความล่าช้าในการตรวจสอบการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อการถูกจับได้และบทลงโทษที่จะได้รับ (Chapman, D., 2002); (Heyneman, S. P., 2004) ยังสอดคล้องกับ Asiedu, K. F. & Deffor, E. W. ที่ค้นพบว่า การควบคุมคุณภาพของกระบวนการตรวจสอบภายในเป็นเรื่องสำคัญที่สุดสำหรับองค์กรภาครัฐการเสริมสร้างการกำกับดูแลและการตรวจสอบภายในต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะความเป็นอิสระของระบบการตรวจสอบภายใน (Asiedu, K. F. & Deffor, E. W., 2017)

3. รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมขบในองค์กรภาครัฐ รูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมขบในองค์กรภาครัฐ โดยมีองค์ประกอบ 2 ส่วนที่สำคัญคือ ภาครัฐ ประกอบด้วย 1) การตรวจสอบภาครัฐ มีกระบวนการตรวจสอบการทุจริตที่ชัดเจน มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานผลอย่างความโปร่งใส 2) ระเบียบวินัย เพิ่มมาตรการและบทลงโทษที่ชัดเจนเพื่อลดพฤติกรรมการเล่นแบบ เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด พิจารณากฎระเบียบวินัยเพื่อลดช่องโหว่ 3) การบังคับใช้กฎหมาย ผู้รักษากฎหมายปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และ 4) การตระหนักในหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐควรมีคุณธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ซื่อสัตย์ต่ออาชีพกล้าที่จะปฏิเสธการกระทำผิด และส่วนที่สำคัญอีก 1 ส่วนคือ ภาคประชาสังคม ซึ่งประกอบด้วย 1) มาตรการทางสังคม ควรมีหน่วยงานภายนอกช่วยตรวจสอบการกระทำการทุจริต ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต 2) ตัวแบบสังคม สถาบันครอบครัวเป็นตัวอย่างที่ดีผู้บริหารองค์กรและผู้บริหารประเทศเป็นแบบอย่างผู้นำการบริหารงานอย่างสุจริต 3) ทศนคติทางสังคมเปลี่ยนความเชื่อว่าการกระทำการทุจริตไม่ใช่เรื่องปกติ ยกย่องผู้มีคุณธรรมในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้มีอำนาจ 4) การปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึก ครอบครัวปลูกฝังให้เยาวชนซื่อสัตย์สุจริตสังคมควรใช้หลักธรรมนำทางสู่ความโปร่งใสสถาบันการศึกษาควรปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริต และ

5) การสนับสนุนจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนสามารถเป็นกระบอกเสียงให้กับสังคม มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตและนำเสนอข้อมูลให้ผู้กระทำผิดสอดคล้องกับแนวคิดของ วิไลวัจส์ ฤกษ์ฤดี และคณะ ว่าสภาพการป้องกันและแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนะของประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการตั้งกรรมการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างที่มีมาตรการเคร่งครัด มีวิธีการป้องกันการประมูลโครงการ (การฮั้วกัน) โดยใช้ E - auction จัดตั้งกลุ่มหรือชมรมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบลอำเภอ จังหวัด และประเทศ และสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาการทุจริตคอร์รัปชันตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา (วิไลวัจส์ ฤกษ์ฤดี และคณะ, 2560) เช่นเดียวกับแนวคิดของ วิทยากร เชียงกุล ที่อธิบายแนวทางและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในต่างประเทศ เช่น ประเทศฟินแลนด์ สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลีใต้ ได้แก่ การออกกฎหมาย การบริหารจัดการที่ดีการสร้างค่านิยมของประชาชน ด้วยความเสมอภาค ไม่มีความแตกต่างทางชนชั้นมีองค์การอิสระในการปราบปรามคอร์รัปชันมีความโปร่งใสและความเปิดเผยจากภาครัฐ ให้สิทธิประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วม เป็นต้น (วิทยากร เชียงกุล, 2549)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิชอบในองค์กรภาครัฐไทยนั้น ยังคงเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติที่มีมาอย่างยาวนานและต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากมีจำนวนของการกระทำผิดมากขึ้นและมีรูปแบบที่หลากหลายซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทางสังคม และทางการเมือง ในขณะเดียวกันการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิชอบในองค์กรภาครัฐ เกิดจากปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้ในองค์กรภาครัฐมีการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิชอบปรากฏให้เห็นเป็นประจำทุกวัน ซึ่งการป้องกันและปราบปรามปัญหาดังกล่าวย่อมต้องมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้สังคมไทยปลอดทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิชอบในองค์กรภาครัฐต่อไปในอนาคต ดังนั้นรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ต้องตระหนักและมุ่งเน้นการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง และที่สำคัญจะต้องมีการใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มข้นและไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งควรเพิ่มรูปแบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ควรพัฒนาระบบการตรวจสอบภายในให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรเพิ่มการบูรณาการการป้องกันควบคู่กับการปราบปรามการทุจริตควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ระบบการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และประพฤตินิชอบในองค์กรภาครัฐ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติและนำไปสู่องค์กรปลอดการทุจริตในอนาคตได้ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(ป.ป.ท.) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันอย่าง
เอาใจจริงเอาใจและกระทำอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ และคณะ. (2557). การทุจริตในวงราชการไทย: การสังเคราะห์องค์
ความรู้ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาจากผู้นำและบุคคลสำคัญของประเทศไทย.
วารสาร มฉก.วิชาการ, 18(35), 61-74.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). กลเม็ดเด็ดปึกคอร์รัปชัน. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย.
- จารุวรรณ สุขุมลพพงษ์. (2556). แนวโน้มของคอร์รัปชันในประเทศไทย. ใน รายงานการวิจัย.
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ดิฐภัทร บวรชัย. (2560). รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประหลาดมีขอบของเจ้าหน้าที่
ตำรวจกรณีศึกษาในระดับสถานีตำรวจ. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ (วช.).
- ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2562). คอร์รัปชัน “ไทย” ติด 99 จาก 180 ประเทศ. เรียกใช้เมื่อ 18
กรกฎาคม 2562 จาก <https://www.thairath.co.th/news/business/1483145>
- ปิยะธิดา อภัยภักดิ์. (2561). แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันใน
หน่วยงานภาครัฐ. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 13(1),
1-12.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ. (2557). คอร์รัปชันในระบบราชการไทย: การสำรวจทัศนคติ
ประสบการณ์ของหัวหน้าครัวเรือน. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย.
- วิทยากร เชียงกุล. (2549). แนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล: เปรียบเทียบไทยกับประเทศ
อื่น. กรุงเทพมหานคร: สายธาร.
- วิไลวัจน์ ฤกษ์บุญดี และคณะ. (2560). แนวทางการป้องกันและการแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชัน
ตามทัศนะของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารราชชนรินทร์, 1(1), 43-
51.
- สังคีต พิริยรังสรรค์ และคณะ. (2558). การต่อต้านการคอร์รัปชันมาตรการการควบคุมการ
เคลื่อนไหวของเงิน. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- เสาวนีย์ ไทยรุ่งโรจน์. (2553). โครงการประเมินสถานการณ์ด้านการทุจริตในประเทศไทย. ใน
รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- Asiedu, K. F. & Deffor, E. W. (2017). Fighting Corruption by Means of Effective
Internal Audit Function: Evidence from the Ghanaian Public Sector. *International Journal of Auditing*, 21(1), 82-99.

- Chapman, D. (2002). Corruption and the Education Sector. Retrieved December 20, 2019, from https://pdf.usaid.gov/pdf_docs/PNACT874.pdf
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Heyneman, S. P. (2004). Education and corruption. *International Journal of Educational Development*, 24(2004), 637-648.
- Lasritad, K. et al. (2015). Effects of Accounting Practice Transparency on Financial Reporting Quality of Municipality in the Northeast Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University*, 34(4), 252-260.
- Srivithaya, S. (2015). The Rule of Law and the Reconciliation by Buddhist Ways in ThaiSociety. *Journal of MCU Peace Studies*, 3(2), 20-29.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row Publication.